

św. Piotr i św. Paweł w *Dziejach Apostolskich* (M. Pesce – A. Destro); eklezjologia I Listu św. Piotra Apostoła.

Odczyty poświęcone recepcji nauczania Pawłowego w okresie patrystycznym poruszały m.in. następujące argumenty: paulinizm I Listu Klemensa Rzymskiego do Koryntian (G. Pani); obserwacje dotyczące *Praedicatio Petri* (M.G. Mara); niektóre teksty Pawłowe i grzech przeciw Duchowi Świętemu w tekstach św. Ireneusza (W. Turek); osoba św. Piotra w dziełach św. Jana Chryzostoma (S. Zincone); kult św. Piotra i św. Pawła w IV i V wieku na Wschodzie (G. Luongo); Grzegorz Wielki i „stolice Piotrowe”; (F. Cocchini); I List św. Piotra Apostoła w polemice przeciw arianom u Fulgencjusza z Ruspe (I. Bodrozič).

Nie zamierzam charakteryzować szczegółowo wspomnianych konferencji, chciałbym jedynie zwrócić uwagę na kilka cech omawianego sympozjum stanowiącego, jak wspomnieliśmy, doroczne spotkanie grupy osób zainteresowanych pismami i działalnością apostołów św. Jana i św. Pawła. Organizatorzy sympozjów zapraszają na ogół prelegentów zajmujących się światem antycznym z różnych punktów widzenia, co pozwala na dosyć szerokie spojrzenie w odniesieniu do działalności dwóch wspomnianych postaci chrześcijaństwa pierwszych wieków. Wśród zaproszonych przeważają duchowni, ale dostrzega się też znaczący udział profesorów świeckich, zarówno katolickich, jak i innych wyznań.

Fakt, że sympozja odbywają się w Turcji, pozwala na nawiązanie pewnych kontaktów z lokalnymi władzami, co nie jest bez znaczenia dla ogólnych relacji między muzułmanami i chrześcijanami; ci ostatni, jak wiadomo, stanowią niewielki procent społeczności tureckiej i znajdują się w dosyć trudnej sytuacji. W dniu 29 czerwca wielu chrześcijan różnych obrządków modliło się, w obecności przedstawicieli społeczności muzułmańskiej, w Grocie św. Piotra, stanowiącej według tradycji, pierwszy kościół w Antiochii. Uczestnicy sympozjum, po części ściśle naukowej, zwiedzali przez kilka dni Cypr, zwłaszcza zaś istniejące tam świątynie chrześcijańskie, świadczące o długiej i bogatej działalności wyznawców Chrystusa na tej wyspie.

Ks. Waldemar Turek – Rzym

9. DZIAŁALNOŚĆ KOMISJI BADAŃ NAD ANTYKIEM CHRZEŚCIJAŃSKIM KUL W 1999/2000.

W roku akademickim 1999/2000 działająca w ramach Towarzystwa Naukowego KUL przy Wydziale Historyczno-Filologicznym Komisja Badań nad Antykiem Chrześcijańskim zorganizowała 7 naukowych spotkań, podczas których przedyskutowano kilka wybranych zagadnień z problematyki starożytnego chrześcijaństwa; każde z nich (przeważnie III czwartek miesiąca wieczorem) gromadziło przeciętnie 18-25 osób, badaczy i sympatyków antyku chrześcijańskiego głównie z lubelskiego środowiska akademickiego. A oto tematy wygłoszonych podczas nich prelekcji: prof. dr hab. Bożena Wronikowska (KUL) – *Wczesne chrześcijaństwo między Rzymem a Bizancjum. XIV Międzynarodowy Kongres Archeologii Chrześcijańskiej, Wiedeń*

1999 (28 X 1999); dr Daniel Próchniak (KUL) – *Wczesnochrześcijańska i bizantyńska architektura i sztuka Pamfilii, Kapadocji, Cylicji i Likaonii* (25 XI 1999); dr Elżbieta Woźniak-Mazurkiewicz (UMCS) – *Deifikacja Oktawiana na podstawie analizy kompleksu architektonicznego na Palatynie* (20 I 2000); dr Andrzej Freilich (KUL) – *Mnisi i ikony: Bizancjum w okresie I tysiąclecia* (17 II 2000); prof. dr hab. Marian Szarmach (UMK) – *Apollonios z Tyany konkurentem Chrystusa* (16 III 2000); prof. dr hab. Maria Dzielska (UJ) – *W kręgu „boskich mężów” późnego hellenizmu* (13 IV 2000); dr Dariusz Słapek (UMCS) – *Religijny charakter aktu cielesnego. Problem prostytucji sakralnej w świecie starożytnym* (25 V 2000).

Ks. Stanisław Longosz